

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/106/2016
Identifikačné číslo spisu:	3712201808
Dátum vydania rozhodnutia:	06.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Franciscy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3712201808.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa T. K., bývajúceho v R., proti odporcovi Q. S., bývajúceho v R., o obnovu konania, vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8 C 16/2012, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 31. mája 2013 sp. zn. 4 Co 333/2012, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní z a s t a v u j e.

Odporcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Považská Bystrica uznesením zo 4. septembra 2012 č.k. 8 C 16/2012-40 zastavil konanie, v ktorom sa navrhovateľ domáhal povolenia obnovy konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7 C 224/2003; rozhodol tiež o trovách konania. V odôvodnení uviedol, že uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo 4. apríla 2012 č.k. 8 C 16/2012-15 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 31. mája 2012 sp. zn. 17 Co 142/2012 nebolo navrhovateľovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Súd vyzval navrhovateľa, aby zaplatil súdny poplatok za návrh na začatie konania v určenej lehote. Vzhľadom na to, že navrhovateľ nezaplatil súdny poplatok napriek poučeniu o následkoch nezaplatenia poplatku, súd prvého stupňa konanie zastavil (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov). O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (ďalej len „zákon“). Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 31. mája 2013 sp. zn. 4 Co 333/2012 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 O.s.p.). Poukázal na to, že poplatková povinnosť vzniká okamihom, v ktorom nastanú právne skutočnosti, s ktorými zákon spája vznik tejto povinnosti. Navrhovateľ (§ 2 zákona), ktorému vznikla poplatková povinnosť podaním návrhu na začatie konania (§ 5 ods. 1 písm. a/ zákona), bol vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku (§ 10 ods. 1 zákona) a poučený o následkoch nezaplatenia poplatku. Napriek tomu ale poplatok nezaplatil. K zamietnutej žiadosti navrhovateľa o oslobodenie od

súdnych poplatkov uviedol, že navrhovateľ síce osvedčil, že jeho osobné a sociálne pomery odôvodňujú oslobodenie od súdnych poplatkov, nebol ale splnení ďalší významný predpoklad pre jeho oslobodenie od súdnych poplatkov - návrh na obnovu konania podal navrhovateľ z dôvodu trestnej činnosti sudcu, ktorá ale nie je ničím preukázaná. Sudca konajúci vo veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 7 C 224/2003, nebol právoplatne odsúdený za trestný čin. Navrhovateľov návrh na obnovu konania treba preto považovať za zrejme bezúspešný. Z týchto dôvodov odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa konanie správne zastavil (§ 10 ods. 1 zákona).

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal navrhovateľ dovolanie s tým, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne a prieči sa právnomu poriadku. Žiadal uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Okresný súd Považská Bystrica uznesením z 10. septembra 2013 č.k. 8 C 16/2012-68 poučil dovolateľa o náležitostiach dovolania a o tom, že v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.); vyzval ho tiež, aby v lehote 10 dní odstránil nedostatky dovolania a do spisu založil plnú moc udelenú niektorému z advokátov za účelom zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní. Toto uznesenie súdu prvého stupňa bolo navrhovateľovi doručené 17. septembra 2013.

Navrhovateľ požiadal Centrum právnej pomoci o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov, jeho žiadosť bola ale právoplatne zamietnutá rozhodnutím Centra právnej pomoci z 9. septembra 2013 sp. zn. 330/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 14. apríla 2015 sp. zn. 5 Sp 75/2013 a uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) z 31. marca 2016 sp. zn. 8 Sžo 147/2015.

Najvyšší súd, ktorému bol potom predložený spis na rozhodnutie o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu súdu prvého stupňa o zastavení konania, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) mal pri rozhodovaní na zreteli, že podľa § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa; dovolací súd je pritom povinný skúmať (preverovať), či táto podmienka je splnená.

Najvyšší súd konštatuje, že v danom prípade navrhovateľ napriek výzve súdu prvého stupňa nezaložil do spisu plnú moc udelenú niektorému z advokátov, a nepreukázal, že je v dovolacom konaní zastúpený advokátom ustanoveným Centrom právnej pomoci. V dôsledku toho zostal nedostatok osobitnej podmienky dovolacieho konania neodstránený. Najvyšší súd preto dovolacie konanie zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.).

O trovách dovolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.